

τικὴν τοῦ ἑπαυλιν 75 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, πρὶν δ' ἀποθάνῃ ἐκάλεσε παρὰ τὴν κλίνην τοὺς εὐγενεῖς τῆς Ρώμης καὶ συνεστήσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Μάρκον, τεσσαρακονταετὴ τότε ὄντα, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κοιμώδου, τοῦ ἄλλου θετοῦ υἱοῦ του, ὅστις ἐκαλεῖτο Λαύκιος Βῆρος. Καὶ ἡ μὲν Σύγκλητος (Γερουσία) ἀπεφάσισε ν' ἀναγορεύσῃ τὸν Μάρκον μόνον Αὐτοκράτορα. Ἄλλ' οὗτος ἔδειξε τὴν γενναιοφροσύνην του πρὸς τὸν Βῆρον, ἀναδείξας αὐτὸν συναυτοκράτορα, καὶ μολοντοὶ ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν ἦτο ἀντίθετος,

λάβῃ μέρος οὐδὲ κἂν νὰ παρηγορηθῇ, διότι ὁ Θρύμ, ὁ Παγετώδης Βασιλεὺς, τῷ εἶχε κλέψει τὴν σφύρα ν, τὸ ὄπλον τῆς δυνάμεώς του καὶ μεταφέρει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερβόρειον βασιλεῖόν του. Ὁ Λόκης, ὅστις ἔκαμνε χρέη κήρυκος, ἀνεδέχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν χώραν τοῦ Θρύμ καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῆς σφύρας. Ἀλλ' ἡ αἰτησίς του ἐγένετο ἀποδεκτὴ μὲ εἰρωνείαν παρὰ τοῦ γίγαντος βασιλέως, ὅστις συγ-

Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Θρύμ. (Νορβηγιανὸς μῦθος).

ὁ Μάρκος διὰ τῆς γλυκύτητος τῶν τρόπων του κατάρθρωσε νὰ διάγῃ εἰρηνικῶς μετὰ τοῦ θετοῦ ἀδελφοῦ καὶ συναυτοκράτορος αὐτοῦ ἐπὶ 8 ὅλα ἔτη.

(Ἀκολουθεῖ).

Η ΣΦΥΡΑ ΤΟΥ ΘΟΥ.

(Νορβηγικὸς μῦθος.)

Οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου εὐωχοῦντο ποτὲ εἰς τὰ Ὀλύμπια δώματα, ἀλλ' ἐκ τῆς συνοδείας τῶν ἑλειπεν ὁ Θόρ, ὁ Ὑψιβρεμέτης, καὶ δὲν ἤθελε νὰ

κατένευσεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ Ἑρμού (Λόκη) ἐπὶ τῷ ὄρῳ ἡ βασίλισσα Φρυγία, ἡ σύζυγος τοῦ βασιλέως τοῦ Ὀλύμπου Ὅστιν, νὰ γείνῃ σύζυγός του.

Ἡ ἀπάντησις αὐτῇ τοῦ Θρύμ ἔκαμε τὸν Θόρ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Μετεμφιεσθεὶς δὲ διὰ τῶν ἐνδυμάτων τῆς Φρυγίας καὶ καλύψας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ πυκνὸν πέπλον μετέβη εἰς τὴν χώραν τοῦ Θρύμ, ἵνα γείνῃ σύζυγος αὐτοῦ.

Πόσον ὁμως ἐξεπλάγῃ, ὅταν ἀφαιρέσας τὸν πέπλον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς νομιζομένης Φρυγίας ἀνεκάλυψε τὸ τρομερὸν πρόσωπον τοῦ Ὑ-